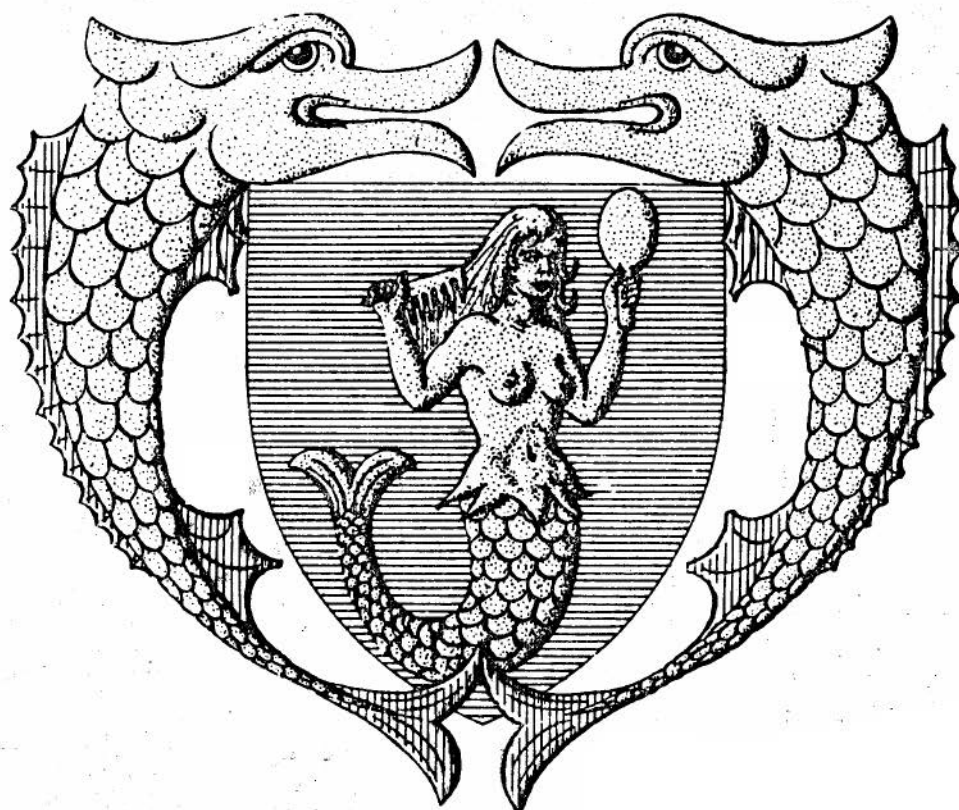

„Meerminneke

(van) Meirhaeghe's
Familiekontakblad

Beste Lezers,

Eerst en vóór alles danken we al onze lezers die, via hun bijdrage, zich bereid toonden om weer een jaar met ons scheep te gaan. Vier jaar geleden zijn we van wal gestoken met dit familieblad dat toen, op enkele verstekelingen na, bijna uitsluitend door de Meirhaeghes-zonder-Van, door de Kanegemse tak dus, gelezen werd. Druppelsgewijze kwamen steeds meer Van Meerhaeghes aan boord en na ons familiefeest van vorig jaar monsterden ze massaal aan. In die mate zelfs dat op dit ogenblik de helft van onze bemanning uit Van Meirhaeghes bestaat. Zo wordt onze oorspronkelijke opzet, een familieblad uitgeven voor alle naamenoten, gerealiseerd. Dit betekent dat we onze artikels moeten diversifiëren om zoveel mogelijk lezers aan te spreken. Wij zijn er echter van overtuigd dat u zich ook zult interesseren voor bijdragen die niet onmiddellijk met uw naaste familie te maken hebben. Werden we niet allemaal uit één en dezelfde stamvader geboren? Wij zijn allen kinderen van die éne Lodewijk Van Meerhaeghe die te Wortegem leefde tussen 1460 en 1530 en het reilen en zeilen van zijn nageslacht vormt het voorwerp van onze studie. Al onze bijdragen zijn even zovele stukjes van de puzzel die onze familiegeschiedenis is.

In dit nummer volgen we Pater Reni Van Meerhaeghe op zijn tweede reis naar China. Een dramatische terugkeer naar zijn missiepost waar hij de dood zal vinden.

Vervolgens lichten we uit onze persoonlijke kwartierstaat en die van vele lezers, de stamlijn De Roo. In vogelvlucht volgen we deze reeks voorouders die tussen 1550 en 1800 te Kanegem geleefd hebben, waar ze een niet onbelangrijke rol speelden in het dorpsgebeuren.

De Sprokkelrubriek brengt verslag uit over het bezoek dat we zelf aflegden of thuis ontvingen in verband met ons stamboomwerk. De deur staat open voor iedereen, maar gelieve wel vooraf telefonisch een afspraak te maken. Verder leest u nog een korte bijdrage rond een genealogisch probleempje omtrent de families De Schietere, Vanden Dorpe en Van Meerhaeghe. We besluiten met de geboortes, huwelijken en overlijdens binnen onze familie.

Het beloofde artikel over "de registratie van ons familiewapen" zal in een volgend nummer opgenomen worden, van zodra alles officieel achter de rug is.

We wensen u nog een prettige vakantie en tot in september!

uw stambewaarders,

Herman Meirhaeghe
A. Latourstraat 31
9218 Ledeberg-Gent
tel.091.31.38.49

Jan Meirhaeghe
Europastraat 15
8770 Ingelmunster
tel.051.30.65.29

deel 3 : zijn tweede afreis naar China en zijn dood.

Op het einde van de vorige aflevering troffen we pater Remi Van Meerhaeghe thuis aan te Waregem. Haastig had hij China moeten verlaten toen aldaar in 't jaar 1900 de Bokkersopstand uitbrak en tal van kollega's werden vermoord. We lazen ook de brief van zijn Chinese Kristenen die "Mei Ta Jen" vroegen dringend terug te keren naar zijn missiepost. We citeren nogmaals uit het boek "Een Vlaamse Bloedgetuige :

Reeds eenmaal had hij Waereghem verlaten, had hij te Scheut vertrekkensveerdig gestaan met zeven confraters, om over Rusland en Siberië, dan door de woestijn van Gobi, terug Mongolië te bereiken, toen op het laatste oogenblik een telegram van St.-Petersburg, de doorreis op Russisch grondgebied aan de katholieke missionarissen kwam verbieden. Eene teleurstelling was het voor die ieverige zendelingen, maar weldra werden zij vergoed en E.P. Van Merhaeghe, die ondertusschen te Waereghem wedergekomen was, zag eindelijk zijn brandend verlangen voldaan, zijn hertewensch vervuld, bij het ontvangen van volgend bericht :

De Algemeene Overste der Congregatie heeft het genoeg u aan te kondigen dat uw terugkeer naar Mongolië vastgesteld is : met de E.E.P.P. Stragier, Verwilghen en Zech zult gij inschepen te Marseille den 5 Mei; wil dus uw laatste vaarwel zeggen om Zaterdag 27 dezer binnen te komen en van hier op 2 Mei te vertrekken.
A. Van Hecke - Scheut 24 April 1901.

De groote dag was welhaast daar, dag hard en wreed voor de menschelijke natuur, aan dewelke eeuwige scheiding zoo lastig valt. Nog eens bloedde zijn hert bij het vaarwel zeggen aan zijne weenede Moeder, snikken versmachtten zijne stem bij het ontvangen van haren laatsten zegen, tranen verduisterden zijne oogen bij het nakijken van uit den trein naar den wegvluhtenden kerktoeren van het geboortedorp, eenen laatsten korten zegenwensch wisselde hij met zijnen broeder priester die hem bij de eerstkomende statie verliet en het zware offer was volbracht : Vooruit naar China, naar het heropbouwen der vernietigde missiën, naar het opzoeken en bijeenbrengen en bezorgen der verstrooide christenen, naar het strijden en lijden, naar de marteldood.

Nog eens reisde E.P. Van Merhaeghe over Marseille, Shang-hai, Peking, dan door Midden Mongolië, naar zijn vikariaat van Zuid-West Mongolië, waar hij in Augustus toekwam. Eene maand verbleef hij in 't Noorden van dit vikariaat om de vernietigde missiën van Palakai en Siao-noor herop te richten, om de christenen bij te staan, te troosten en op te beuren.
Vandaar kwam zijn laatste brief :

Palakai, den 22 september 1901.
Beminde Moeder en Broeders,

Ik stel het geheel goed en ver van te verslechteren ben ik zelfs nog verbeterd. Ik heb mijn baard en hoofd op zijn chineesch laten scheeren. Ik ben dus opnieuw een Chinees geworden. Ik heb gedurig uitgesteld van U te schrijven : ik heb zooveel werk dat ik niet weet wat eerst gedaan. Ik heb voor het oogenblik twee groote christenheden en eene kleine te bestieren die verleden jaar gansch verwoest geweest zijn. De missionarissen nog niet allen terug zijnde, heeft ieder christenheid nog geen priester; daardoor zijn wij overlast : nu de priesters zullen hier allichte zijn.

Bemide Moeder, hier is alles rustig, veel rustiger dan gij wel denkt. Ik moet veel uitgaan en ik draag zelfs nooit een wapen mee.

Ik ben meest in Palakai. Deze christenheid is gansch verwoest geweest, doch slechts een veertig Christenen werden vermoord; maar veel Christenen zijn van ziekte en ellende omgekomen. Het is schrikkelijk wat zij te onderstaan gehad hebben. Nu zijn een groot deel van de Christenen terug, de huizen opnieuw opgebouwd; ook het huis van den priester en de kerk staan weer recht. Welhaast zal Palakai uit zijne puinen gansch verrijzen. De Christenen komen terug met eenige vuile gescheurde kleeren aan hun lichaam; buiten dat hebben zij niets; alles is gestolen geweest. Gij ziet van daar wat het hier is. Gelukkig dat de Mandarijn ons helpt om onze Christenen wat eten en kleederen te verschaffen. Doch er is nog ellende.

Ik heb juist gedaan met een triduum te preeken en de biecht te hooren van mijne Christenen in Palakai : 't was meer dan een jaar dat zij niet meer hooren preeken hadden of gelegenheid gehad hadden van te biechte te gaan.

Die andere Christenheid die ik voor 't oogenblik bestier is Siao-noor. Eertijds waren daar boven de 1000 Christenen. Verleden jaar is er wreed gemoord geweest. Het was schrikkelijk. Iedereen die in de handen der moordenaars viel wierd gedood : vrouwen noch kinderen, niemand gespaard. Hier en daar liggen nog beenderen van onze martelaars. Eenigen wierden levend in hun huis verbrand. De Christenen van Siao-noor, als zij daarvan beginnen te spreken, zouden dag en nacht vertellen. Zij toonen ons de plaatsen waar zij geschoten of gestoken geweest zijn. Zij vertellen hoeveel zij verleden jaar afgezien hebben: zij waren allen bedelaars geworden. Ik zie geern mijne nieuwe Christenen en zij zien mij ook geern.

Daar komt opeens een brief van Mgr. Bermijn dat ik seffens moet naar 't Westen, naar mijne oude residentie terug, want daar ligt alles overhoop, daar zijn in de streke nog bij de 200 christene vrouwen onder de heidenen verkocht. "Ga, zegt Monseigneur, breng dat alles in order, binnen eenige maanden zal ik U opnieuw veranderen."

Vooruit dus naar het Westen : eene reis van 130 uren. Het is voor Onzen Lieven Heer. Ik was hier zoo tevreden en geern gezien : ik vertrek dus niet zonder verdriet uit deze streek.

Bemide Moeder, zegen uwen zoon, Remi.

Hij vertrok dan weder naar Hsia-ing-tse. Zijne grondige kennis der chineesche taal, zijne ervarenheid in 't omgaan met de Chinezen, in het raden en verijdelen hunner list en looze trekken, in 't onderhandelen met de mandarijnen of chineesche overheden, deze kostbare hoedanigheden en schoone begaafdheden, waarvan oversten en medebroeders eenparig getuigenis geven, deden op hem den keus vallen om dat moeilijk en aanslepend werk van 't verlossen der verkochte vrouwen en kinderen te verhaasten en door te drijven. Dit alles werd bevestigd door eenen brief welke aan de Moeder van den zendeling geschreven werd door Mgr. Bermijn, Apostoliken Vikaris van Zuid-West Mongolië, in vervanging van Mgr. Hamer:

Blauwe Stad, 1 oktober 1901.

Mevrouw,

... Remi is sedert een nige dagen vertrokken naar zijnen ouden post : zijne Christenen wilden hem absoluut nu terug hebben. Hij zal ginder ook goed de honderden vrouwen en dochters die er nog zitten van deze streek kunnen terug eischen : hij kent streek en menschen. Zijne Christenen hebben weinig of niets afgezien : de gouverneur van Kansou was goed.

Hier in deze streek is het erg gewéest : hier schiet niets over, geen huis van Christene zelfs : alles is verwoest of verbrand. Onze menschen hebben allemaal een jaar gebedeld, van iedereen versmaad en verstooten, als men niet ~~moer~~ vermoordde. Hoe zij allen niet van honger en koude gestorven zijn is niet om begrijpen : Onze Lieve Heer heeft mirakelen gedaan. Meest allemaal zijn zij gekwetst van sabels, pijken of geweren; zij zijn nu wederom toch zoo content en geschikt in hun lot : tot nu toe nochtans kunnen wij onze voorwerpen niet terug krijgen dan met grooten last; om vrouwen en kinderen vrij te krijgen moet men peerdenarbeid doen : tien, vijftien keeren gaan eischen, dan doen de mandarijnen ze nog niet goed geven. Voor onze oogen werken de heidenen met onze ossen en peerden en wij hebben dit jaar geenen oogst kunnen zaaien bij gebrek aan ploegdieren. De moordenaars van vader en moeder, vrouw en kinders, broeders en zusters, loopen voor uwe oogen en zij worden niet gestraft.(...) Alphonse Bermijn.

Deze brieven maken heel duidelijk dat de toestand nog zeer onzeker en onveilig was. Zij zullen moeder Van Meerhaeghe zeker niet gerustgesteld hebben omtrent het lot van haar zoon. Integendeel denk ik en ik vraag me af of het wel gepast was om haar op de hoogte te brengen van al die wreedheden. Monseigneur Bermijn schrijft dan wel "dat Onze Lieve Heer mirakelen gedaan heeft", maar ondertussen werden toch honderden mensen vermoord, geplunderd en tot slavernij gebracht. (nvdr).

Beide brieven waren in 't begin van December te Waereghem toegekomen en werden nog langen tijd aan bloedverwanten, vrienden en kennissen voorgelezen. Ja, zelfs toen op Zaterdag 4 januari E.H. Buyck, onderpastoor te Waereghem, het huis binnentrad van Madame Van Merhaghe, sprak haar eerste woord over die brieven, was haar eerste werk ze uit halen en voor te lezen aan hem aan wien de pijnlijke taak opgelegd was dit moederhart te breken, deze blijde fierheid in snikken te versmachten door het mededeelen, met alle voorzorgen, van den korten maar vreeselijken telegram welke den Vrijdag avond te Scheut was toegekomen, en welken E.P. Gueluy, procurator in 't Missiehuis, te Waereghem was komen aanbrenge(n) :

Vanhecke Scheut Brussel Shang-hai 10u46. Merhaeghen christenen vermoord kerk Hsia-ing-tze verbrand. Van Reeth.
--

Deze telegram was gezonden door E.P. Van Reeth, procurator der zendelingen van Scheut in de chineesche havenstad Shang-hai. Twee andere telegrammen, even bondig opgesteld kwamen in eenige dagen tijds het bloedig nieuws bevestigen, zonder nochtans te kennen te geven wanneer de moordderij gebeurd was, hoe de zending werd ~~ter~~ dood gebracht, welke de daders waren, wat deze had aangezet." Daarover leest u meer in de volgende aflevering.

Later zou blijken dat Pater Remi Van Meerhaeghe op de avond van 13 december 1901 werd vermoord in zijn residentie. Hij werd geen 32 jaar oud. Zijn lichaam werd eerst begraven op het kerkhof van Hsia-ing-tze. In januari 1907 werd zijn stoffelijk overschot overgebracht naar de hoofdmissie van San-tao-ho waar het op 2 februari plechtig werd begraven in de crypte onder het koor van de kerk.

(Herman Meirhaeghe)

deel 4 : de omstandigheden van zijn dood.

DE NAAM VAN DE ROO'S

Neen, hier geen bespreking van Umberto Eco's meesterwerk "de Naam van de Roos", hoewel fascinerend en beschaafd tijdverdrijf voor als je uitgekeken raakt op de nummerplaat van de caravan vóór jou, tijdens die kilometerslange vakantiefile, of als er gewenning optreedt na het urenlang bekluren van al die monokinitische middel-landse zeemeerminnen rondom jou. Je kunt natuurlijk ook dit artikel lezen, wat je nu dus doet, of herlezen. Een artikel waarin ik mijn (onze) voorouders "De Roo" uit mijn persoonlijke kwartierstaat licht.

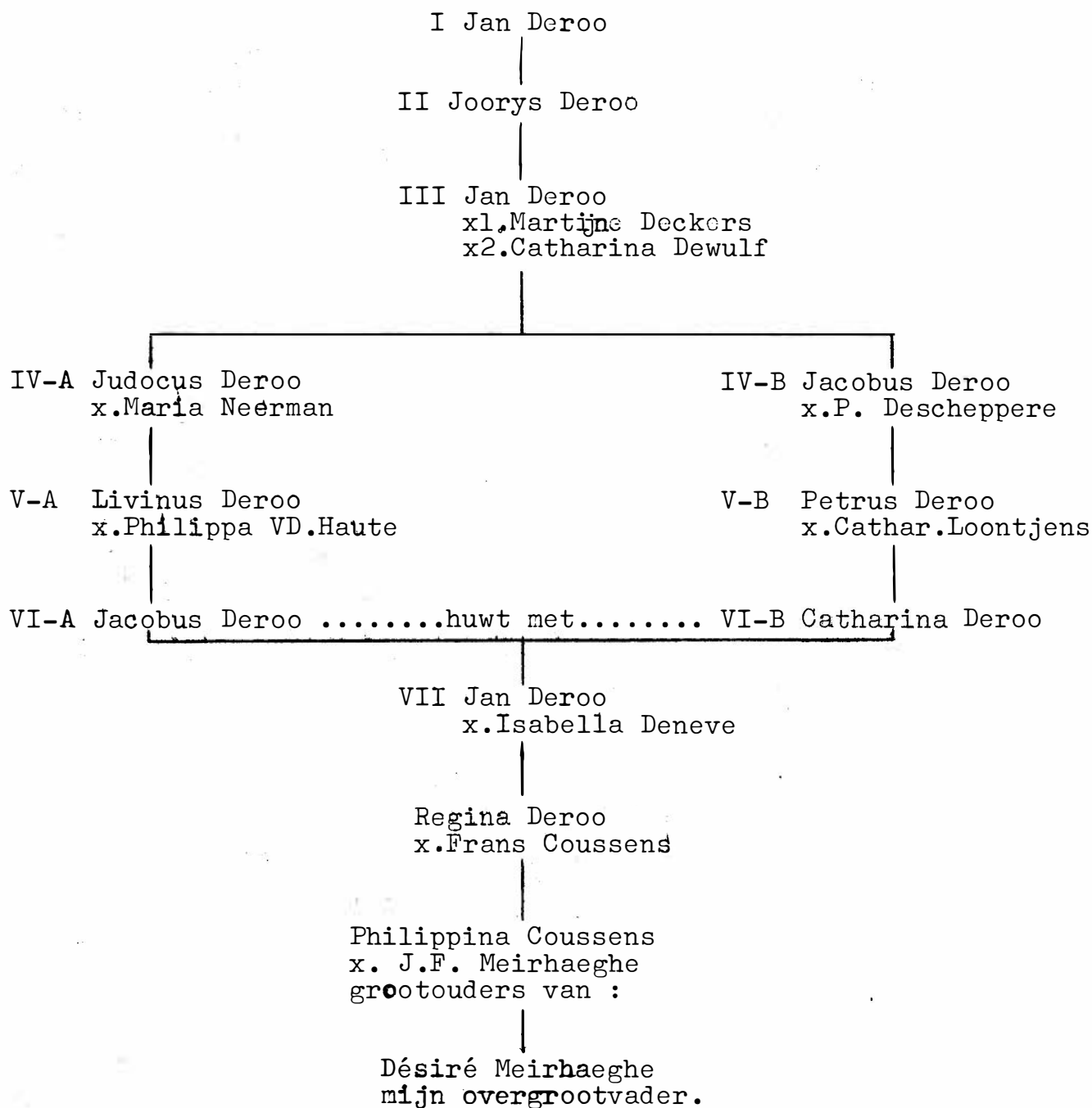
Bij het opstellen van een kwartierstaat wordt ons studieonderwerp niet afgebakend door onze gemeenschappelijke familienaam Van Meerhaeghe, maar worden alle voorouders van een bepaald persoon bijeengezocht. We hebben dan wel onze familienaam geërfd via vader, grootvader enz., doch die voorvaders Van Meirhaeghe hadden ook echtgenotes, die op hun beurt ouders, grootouders enz. hadden. We hebben allemaal twee ouders, vier grootouders, acht overgrootouders en met elke generatie wordt dit aantal verdubbeld. Als ik de kwartierstaat opmaak van mijn zoontjes Balder en Arent (geboren in 1975 en 1980) en tien generaties terugkeer in het verleden (een generatiewissel voltrekt zich gemiddeld om de dertig jaar), dan leefden er omstreeks 1680 theoretisch 1024 mensen die hun voorouders zijn. Als we de voorouders van die tien generaties bij nekaar optellen, leefden er tussen 1680 en 1980 niet minder dan 2048 voorouders van mijn zoontjes ($2+4+8+16+32+64+128+256+512+1024=2048$)!

U kunt zich voorstellen welk een enorm werk het is om een kwartierstaat zo breed, ver en volledig mogelijk uit te werken. Naast de studie van het geslacht Van Meirhaeghe hebben we dus ook onze kwartierstaat opgesteld en die omvat duizenden namen van mensen die óók onze voorouders zijn en die allen hun genetisch steentje hebben bijgedragen om van ons te maken wat en wie we zijn. Onze naam is Legioen en wij zijn velen...

Het levert wel problemen om bij een breed publiek interesse te wekken voor een kwartierstaat, daar die niet iedereen rechtstreeks aanbelangt en de meeste mensen vooral geïnteresseerd zijn in de geschiedenis van de familie wiens naam ze dragen. Toch zou het spijtig zijn om al onze vondsten te begraven in ons familiearchief, nadat we al die moeite gedaan hebben om ze op te graven. Daarom hebben we een kompromis gezocht. De De Roo's die we hieronder behandelen behoren namelijk tot de voorouders van Désiré Meirhaeghe (huwde Rosalie Tijtgat), wiens nakomelingen een groot deel van onze lezers vormen. En misschien vinden toevallige lezers van ons familieblad hier aanknopingspunten met hun kwartierstaat of stamboom.

Wie de geschiedenis van Kanegem én van Tielt, Ruiselede, Poeke, Aarsele enz. wil schrijven, zal zeker een hoofdstuk moeten wijden aan het geslacht De Roo, dat zélf een stuk van die plaatselijke geschiedenis heeft helpen meeschrijven. Wat de Vande Woestijnes, de Vande Wieles, de Vanden Dorpes en de Van Meerhaeghes waren te Wortegem, dat waren de De Roo's te Kanegem.

Bij het opstellen van mijn kwartierstaat bleek dat ik, samen met alle afstammelingen van Dees Meirhaeghe uit Kanegem, een aantal De Roo-voorouders tussen mijn verre voorouders tel. Onderstaand schema illustreert hoe die De Roo's via de overgrootmoeder van Dees Meirhaeghe, Regina De Roo, in mijn kwartierstaat komen binnengewandeld en hoe ze zelfs, door een huwelijk tussen naamgenoten-bloedverwanten, via twee lijnen aanwezig zijn:

Hieronder volgen we nu beknopt deze stamreeks Deroo, die ergens rond 1515 een aanvang neemt.

I.JAN DEROO, geboren circa 1515, vermoedelijk als zoon van Jacop Deroo, geboren omstreeks 1490.

zijn zonen : 1. Joorys : volgt onder II.
2. Pieter.
3. Jan.

Jan Deroo bezat o.m. "eenen leene alzoë datte gestaen ende gheleghen es inde prochie van Caneghem, ghehouden vander ~~keerliche~~de van Poucke, groot drie bunders".

Jan Deroo overleed te Kanegem circa 1565.

De naam van zijn echtgenote is ons niet bekend.

- II. JOORYS DEROO, geboren te Kanegem omstreeks 1545 als zoon van Jan.
 zijn zonen : 1. Franchois
 2. Jan : volgt onder III.

Volgens de cohieren van de 20e penning bezat Joorys Deroo rond 1574 te Kanegem "een hofstede van 100 roe met wuenhuus, schuere, frutboomen en nog vier 'ghemeten' land".

Hij pacht verder twee bunder en drie vierendelen "zaeylants" van zijn moeder, twee bunder van Frans Van Landuut en één bunder van zijn broer Pieter.

Joorys stierf nà 1600. Naam van zijn echtgenote onbekend.

- III. JAN DEROO, geboren te Kanegem omstreeks 1574 als zoon van Joorys.
 Hij huwt een eerste maal met MARTIJNA DECKERS en wint bij haar :

1. Judocus : volgt onder IV-A.
2. Livinus, huwt Janneken Lootens.

Martijne Deckers overlijdt circa 1600 en Jan hertrouwt met Cath CATHARINA DEWULF, dochter van Gillis.

Uit dit huwelijk werd nog een zoon geboren :

3. Jacobus : volgt onder IV-B.

Jan Deroo was bij leven baljuw te Kanegem. Hij overleed er op 22 december 1656. Zijn weduwe Catharina Dewulf overleed te Kanegem op 4 september 1660.

- IV-A. JUDOCUS DEROO, geboren te Kanegem omstreeks 1600 als zoon van Jan en Martijne Deckers.

Judocus of Joos huwt omstreeks 1630 met MARIA NEERMAN, dochter van Jan en kleindochter van Jan Neerman en Maria Vander Coutere dochter van Ghyselbrecht.

Hun kinderen te Kanegem geboren :

1. Catharina Deroo, huwt Pieter Van Overbeke.
2. Joannes Deroo, huwt Maria Lootens.
3. Judocus Deroo, huwt Elisabeth Lootens.
4. Petronilla Deroo, huwt Jan Van Wonterghem.
5. Livinus : volgt onder V-A.
6. Petrus Deroo, huwt Maria Van Doorne.
7. Egidius Deroo, huwt Petronilla Van Overbeke.

Joos Deroo was anno 1660 burgemeester te Kanegem. Hij overleed er op 21 januari 1666. Zijn weduwe Maria Neerman overleed te Kanegem op 15 april 1678.

- IV-B. JACOBUS DEROO, geboren te Kanegem circa 1605 als zoon van Jan en Catharina Dewulf. Hij is dus de half-broer van bovengenoemde Judocus.

Hij huwt omstreeks 1630 met PETRONILLA DESCHEPPERE.

Hun kinderen: 1. Petrus : volgt onder V-B.

2. Hubertus, huwt Maria Van Hulle.
3. Francisca, huwt Jacob Verlinde.
4. Livina, huwt Laurens Vande Geguchte.

Na het overlijden van zijn eerste echtgenote hertrouwt Jacobus met PASCALIA VANDEN HENDE.

Kinderen uit dit tweede huwelijk geboren te Kanegem :

5. Joannes Carolus
6. Maria Joanna, op 14 april 1650.
7. Franciscus, op 24 mei 1652.
8. Hugo, op 31 maart 1654.
9. Rosiana Dorothea op 15 maart 1656.

Vader Jacobus Deroo was "greffier vande prochie van Canegem en de heerlijkheid van Hammes". Hij overleed er op 23 april 1657 en werd in de kerk begraven. Zijn weduwe Paschalia Vanden Hende overleed te Kanegem op 15 oktober 1668 en werd er met de hoogste dienst begraven.

V-A. LIVINUS DEROO, geboren te Kanegem circa 1635 als zoon van Joos en Maria Neerman.

Hij huwt te Kanegem op 29 september 1662 met PHILIPPA VANDEN HAUTE, dochter van Gillis en Petronilla Van Wanbeke.

Hun kinderen te Kanegem geboren :

1. Judocus op 13 september 1663.
2. Maria op 19 februari 1665.
3. Catharina op 27 januari 1667.
4. Petrus op 14 augustus 1668.
6. Jacobus : volgt onder VI-A.
7. Judoca op 26 mei 1674.
5. Joannes op 10 april 1670.
8. Livinus op 15 januari 1677.
9. Francisca op 4 november 1679.

Livinus of Lieven Deroo was burgemeester van de heerlijkheid van Beeckxsche te Kanegem. Hij overleed aldaar op 14 oktober 1694 en werd met de hoogste dienst begraven. Philippa Vanden Haute overleed te Kanegem op 27 januari 1682.

V-B. PETRUS DEROO, geboren te Kanegem omstreeks 1630 als zoon van Jacobus en Petronilla Descheppere.

Hij huwt te Kanegem op 4 maart 1657 met CATHARINA LOONTJENS, dochter van Quinten en Elisabeth Dhaenens.

Hun kinderen te Kanegem geboren :

1. Jacobus op 16 november 1658.
2. Joannes op 15 mei 1660.
3. Franciscus op 9 september 1662.
4. Petronilla op 15 januari 1666.
5. Maria op 12 augustus 1668.
6. Patrus op 23 maart 1669.
7. Catharina : volgt onder VI-B.
8. Petrus op 31 januari 1676.

Petrus Deroo was volgens de tekst van zijn overlijdensakte 44 jaar burgemeester te Kanegem. Hij overleed er op 23 oktober 1707 en werd begraven in het koor van de parochiekerk. Catharina Loontjens overleed te Kanegem op 15 juni 1713.

De twee lijnen Deroo die we hierboven behandelden worden hieronder verenigd door het huwelijk van Jacobus Deroo met Catharina Deroo die mekaars achterkozijn en nicht zijn. (schemata). Een typisch voorbeeld van een huwelijk tussen bloedverwanten binnen begoede families. Een gegeven waarmee we ook te Wortegem zo vaak gekonfronteerd werden.

VI-A JACOBUS DEROO, geboren te Kanegem op 27 januari 1672 als zoon
 VI-B van Livinus en Philippa Vanden Haute, huwt te
 Kanegem op 16 juli 1700 met CATHARINA DEROO,
 geboren te Kanegem op 4 maart 1672 als dochter
 van Petrus en Catharina Loontjens.

Hun kinderen te Kanegem geboren :

1. Anna Maria op 17 mei 1701.
2. Jacobus Petrus op 14 september 1702.
3. Petrus op 27 april 1704.
4. Livinus op 14 maart 1706.
5. Maria Catharina op 20 mei 1707.
6. Catharina Jacoba op 21 maart 1709.
7. Frans Laurens op 19 augustus 1710.
8. Josephus op 1 oktober 1712.
9. Joannes : volgt onder VII.
10. Ignatius op 17 oktober 1716.

Catharina Deroo overleed te Kanegem op 27 februari 1720.
 Jacobus hertrouwt met FRANCISCA VAN PARIJS, die hem nog zes
 kinderen schenkt :

11. Maria Catharina in 1724.
12. Joanna Theresia in 1726.
13. Petrus Josephus in 1727.
14. Augustinus in 1730.
15. Walter Guilielmus in 1732.
16. Laurentius in 1735.

Nr een vruchtbaar leven (!) overleed Jacobus Deroo te Kanegem
 op 18 juni 1744. Hij werd 72 jaar oud.

VII. JOANNES DEROO, geboren te Kanegem op 8 maart 1714 als zoon van
 Jacobus en Catharina Deroo.

Hij huwt te Kanegem op 20 november 1751 met JACOBA DESAER.

Hun kinderen te Kanegem geboren :

1. Jacobus Petrus op 27 augustus 1752.
2. Petrus Joannes op 5 april 1754.

Jacoba Desaer overlijdt te Kanegem op 8 oktober 1755.
 Jan Deroo hertrouwt te Kanegem op 16 juni 1764 met de dertig
 jaar jongere ISABELLA DENEVE. Zij werd te Aarsele geboren op
 9 november 1744 als dochter van Jan Deneve en Maria Van Overbergh.

Uit dit tweede bed werden nog te Kanegem geboren :

3. Regina : volgt onder VIII.
4. Jacobus op 6 juli 1766.
5. Maria Catharina op 16 september 1767.
6. Joannes op 14 januari 1769.

Joannes Deroo was bij leven schepen te Kanegem. Volgens het
 landboek bezat hij een hofstede met 16 hectaren land plus een
 "huysstede met erve".

Hij overleed te Kanegem op 6 juli 1769, vijf maanden na de
 geboorte van zijn laatste kind. Een half jaar later overleed
 ook Isabella Deneve op 18 januari 1770.

VIII. REGINA DEROO, geboren te Kanegem op 18 april 1765 als dochter van Jan en Isabella Deneve.

Zij huwt te Kanegem op 27 februari 1786 met FRANCISCUS COUSSENS, eveneens een telg uit een gefortuneerde clan in het Tieltse.

Hun dochter Philippina Coussens is de grootmoeder van Désiré Meirhaeghe die huwde met Rosalietje Tijtgat, de overgrootouders van schrijver dezes.

.

De vroegste Deroo's in de streek van Tielt vonden we te Wingene in het begin der jaren 1500. Tijdens de eerste helft van de 16de eeuw duiken ze dan op te Poeke en buurdorp Kanegem, alsook te Vinkt en Grammene. In de Kortrijkse Wezerij lezen we hoe in 1544 Jan De Roo "in Caneghem" het voogdijschap waarneemt over "Franskin, Loenckin ende Jannekin De Roo", de kinderen van Omaer De Roo. Er is aldaar sprake van een "behuusde hofstede te Caneghem". In 1545 treden Omaer en Jan De Roo, beiden uit Kanegem en wellicht broers, op als voogden over "Ecthoor en Hanneken De Roo", de bastaardzonen van Adriaen Deroo. In deze boedelbeschrijving wordt gesproken over een "onbehuysde hofstede" te Poeke, waarin de wezen delen vanwege Gillis Deroo.

We hebben de indruk dat de eerste Kanegemse Deroo's een bescheiden start namen als nieuwkomers binnen het dorp. Na een paar generaties gaan ze echter resoluut een eersterangsrol spelen in het Kanegemse dorpsleven. Vooral tijdens de 17de en ook nog in de 18de eeuw houden ze in de plaatselijke heerlijkheden bijna alle touwtjes in handen als baljuw, burgemeester, schepenen of greffier. Vele telgen uit deze clan vinden dan ook hun laatste rustplaats in de parochiekerk.

Kanegem wordt al vlug te klein voor deze ondernemende familie en ze verspreiden zich over de omliggende dorpen, waar ze ook vaak de eerste viool spelen. Het zou ons te ver leiden om hier in extenso de genealogie Deroo te behandelen. Toch nog even een losse greep uit ons familiearchief.

In 1753 is Joannes Deroo greffier van de stad Tielt en in 1772 zetelt ene Deroo, greffier van Tielt, als vrij-schepen in het bestuur van de kasselrij van Kortrijk, een soort provinciebestuur. In 1759 is Augustijn Deroo ontvanger van Ruiselede. Joseph Deroo is schepen te Aarsele van 1820 tot 1827 en van 1852 tot 1860. Zijn zoon Ivo Deroo wordt burgemeester van Aarsele en zijn broer Francies Deroo is schepen te Machelen. Tijdens de vorige eeuw was Karel-Joseph Deroo, advocaat en volksvertegenwoordiger in het Nationaal Congres voor het district Tielt. Hij was tevens ere-rechter te Brugge.

Tot zover deze korte schets over het geslacht De Roo, waarmee alle nakomelingen van Dees Meirhaeghe verwant zijn, zij het dan in het zoveelste knoopsgat.

De gegevens die wij hierboven verwerkt hebben plukten we hoofdzakelijk uit de Kanegemse Parochieregisters, de Wezerijregisters en de Poortersboeken van Kortrijk, rustend in het Rijksarchief te Kortrijk. Eventuele aanvullingen zijn altijd welkom.

Nog één vraag : werd de stamboom De Roo ooit in boekvorm uitgegeven? Zo ja, wie geeft ons dat boek ter inzage?

(Herman Meirhaeghe)

S P R O K K E L S

- Op bezoek bij Dr. L. Varlez te Brussel

Op donderdag 29 maart 1984 werd ik bij dokter Varlez uitgenodigd in verband met onze stamboom. In Meerminneke nr.12 hadden we het reeds over hem en we beschreven aldaar hoe hij, via de Van Cauwenberghes, met de Van Meerhaeghes verwant is. Hij was het ook die, buiten ons weten, enkele documenten uit zijn privé-archief uitleende voor de tentoonstelling op het stadhuis van Oudenaarde, naar aanleiding van ons familiefeest. Ik werd dus uitgenodigd om eens van nabij een blik te werpen op zijn archief en al onmiddellijk moest ik me aan de rand van de tafel vastklampen om niet steil achterover te slaan van verbazing! Wat een schat lag daar op tafel uitgestald! Alleen al over de Van Meirhaeghes bezit hij tientallen gegevens (16de, 17de, 18de eeuw) die door hemzelf en zijn vader, zo'n veertig jaar geleden, werden bijeengesprokkeld. Ik mocht dat allemaal in mijn tas opbergen om dat thuis door te nemen. Wat ik ondertussen gedaan heb en talloze aanvullingen op mijn persoonlijke gegevens vond. Maar zijn archief omvat veel meer dan alleen maar strikte stamboomgegevens. Hij toverde bijvoorbeeld zomaar een parochieregister te voorschijn met geboortes, huwelijken en overlijdens te Wortegem vanaf 1590 tot 1618 (met leemtes). Als je weet dat de officieel gekende parochieregisters van Wortegem, die berusten op het Rijksarchief te Ronse, slechts omstreeks 1620 aanvangen, dan weet je ook welk een belangrijk document dit hier betreft. Een onmisbaar hulpmiddel voor genealogen om de moeilijke overgang van de 17de naar de 16de eeuw te maken. Ik kreeg trouwens een fotocopie van het bewuste register kadoo! Geen mens in Vlaanderen die van het bestaan van dit document afweet. Daarna opende hij enkele archiefdozen die propvol perkamenten en originele oorkonden staken, uit de 14de, 15de en 16de eeuw! Unieke stukken waaraan meestal nog de zegels bevestigd zijn. Al deze stukken behoren tot het archief van de heerlijkheid van Walem te Wortegem. Dr. Varlez' voorvader, een Van Cauwenberghe, was tijdens de 18de eeuw uitbater van het hof van Walem, bestuurscentrum van de heerlijkheid, en op die wijze zijn al die documenten van generatie op generatie in de familie doorgegeven en met de grootste zorg bewaard. En dan heb ik nog maar een fractie gezien van die archiefschat. Het spreekt vanzelf dat genealogen en plaatselijke geschiedenschrijvers hier een enorme kluit aan zouden hebben. Ik vind het dan ook erg chique van Dr. Varlez dat hij alles zal schenken aan het stadsarchief van Oudenaarde. Op die wijze zal dit "Fonds Varlez" voor iedereen toegankelijk zijn en door iedereen kunnen geraadpleegd worden. Daarenboven beloofde hij mij fotocopies te bezorgen van alle stukken waarin Van Meerhaeghes vermeld worden en dat zijn er heel wat. Werk aan de winkel dus om dat allemaal te analyseren en te verwerken. Tenslotte toonde hij me nog een oorkonde uit 1514 waarop de prachtige handtekening prijkt van meester Simoen Van Meerhaeghe, de toenmalige pastoor van Wortegem, en waaraan zijn gaaf zegel bevestigd was. Tot mijn verbazing bleek ook hij met een meermin te zegelen, hoewel hij tot de tak behoort die een dolfijn in het wapen voerde. In dit verband moeten we nog iets rechtzetten. In 't 12de Meerminneke "vermoedden" we dat dit zegel bevestigd was aan een oorkonde uit 1349, een zegel waarmee Jan Van Meerhaeghe als schepen zou gezegeld hebben. Dit is dus niet het geval. Dit tweede meerminzegel werd door pastoor Simoen Van Meerhaeghe gebruikt. Hierrond kunnen we weer een nieuwe hypothese bouwen :

Onze stamvader Lodewijk, die in 1520 met een meermin zegelde en pastoor Simoen die in 1514 met een meermin zegelde, waren generatiegenoten, leeftijdsgenoten en achterkozijs van mekaar. Hun gemeenschappelijke overgrootvader was Willem Van Meerhaeghe die te Wortegem leefde van 1370 tot 1417. Als we aannemen dat familiewapens van vader op zoon werden overgeërfd, dan komen we terecht bij Lodewijks en Simoens overgrootvader Willem. Het zou dus kunnen dat Lodewijk en Simoen hun wapen (de meermin) via vader en grootvader erfden van overgrootvader Willem Van Meerhaeghe. Dit zou betekenen dat het meerminzegel of -wapen reeds rond 't jaar 1400 in onze familie gebruikt werd. Was Willem de eerste die de meermin in het wapen droeg of had hij het op zijn beurt reeds geërfd van zijn vader? Misschien ontdekken we ooit nog archiefstukken die deze hypothesen bevestigen of weerleggen. We zijn Dr. Varlez uiterst dankbaar voor al het moois waarmee hij ons verrast heeft. In naam van alle Van en andere Meirhaeghes : hartelijk dank!

.

- Wie was de ware Jacob van Griete Deschietere ?

Samen met de Van Meerhaeghes behoren de Deschieteres en de Vanden Dorpes tot de oudste geslachten van Wortegem. In de renteboeken van de Sint-Pietersabdij uit 1281 en 1288, waarin voor het eerst in de geschiedenis de namen vermeld worden van de inwoners van Wortegem die op de heerlijkheid van Walem woonden, worden de voornoemde familienamen het meest geciteerd. Net als bij onze stamboom reiken de wortels van die beide families tot diep in de 13de eeuw.

Van de geslachten Deschietere en Vanden Dorpe verscheen de genealogie reeds in boekvorm. Die zeer lezenswaardige en erg degelijke familiestudies hebben we grondig bestudeerd en ze bevatten een berg informatie die ook voor ons van rechtstreeks belang is. Het is namelijk zo dat deze drie clans door talrijke huwelijken met mekaar verbonden zijn en we hebben dan ook allen een scheut Deschietere en Vandendorpe-bloed in de aderen.

Onderstaand voorbeeld, geplukt uit de genealogie de Schietere de Lophem, toont aan dat reeds in de 14de eeuw die banden tussen de drie voormelde families nauwer werden aangehaald. We kwamen echter tot de bevinding dat de auteur wellicht een kleine vergissing maakte, onnauwkeurigheid die ook in de genealogie Vanden Dorpe werd overgenomen.

We citeren uit "de Schietere de Lophem", periode: 14de eeuw, plaats : Wortegem.

Jan De Schietere huwt een eerste maal met Margriete Slips en vervolgens met Alijse X., familienaam onbekend.

Uit het eerste huwelijk werden twee kinderen geboren :

- Nicasis De Schietere.
- Calle De Schietere, huwt Wouter Vander Beken.

Uit het tweede huwelijk werden nog drie kinderen geboren :

- Jan De Schietere.
- Lewis De Schietere.
- Griete of Margriete De Schietere, huwt Eustaas Vanden Dorpe.

In dit verband wordt verder gezegd dat éne Dierlay Bellanc vijf honderd lands erft na de dood van Calle De Schietere die gehuwd was met Wouter Vander Beken. Er wordt echter nergens vermeld welk het familieverband is tussen deze Bellanc en de familie Deschietere. Nochtans moet hij een dichte verwant geweest zijn aangezien hij deelt in de erfenis.

Nu is Dierlay Bellanc geen onbekende voor ons. Samen met zijn broers Jan, Tassin en Busteel is hij een zoon van Matthijs Bellanc (ook Ballanc, Bellanx) die gehuwd was met X. Van Meerhaeghe, voornaam onbekend. Uit de Oudenaardse Wezerij leerden we dat Dierlay Bellanc gehuwd was met... Griele of Margriete De Schietere en dat hij twee dochters had : Clemme en Lijse. Dierlay overleed te Wortegem omstreeks 1425 en zijn vrouw Griele rond 1419. Griele De Schietere echtgenote Eustaes Vanden Dorpe overleed volgens de genealogie Vanden Dorpe, te Wortegem omstreeks 1404. Het gaat hier dus duidelijk en in ieder geval om twee verschillende "Grietjes" : 1. Griete die huwde met Dierlay Bellanc en 2. Griete die huwde met Eustaes Vanden Dorpe.

Beiden zullen verwanten geweest zijn, maar daar geeft de genealogie de Schietere de Lophem geen uitsluitel over.

Hierboven zagen we dat Dierlay erfde na de dood van Calle De Schietere en we veronderstelden dat hij dus "dichte familie" moet zijn. Hij was gehuwd met Griele De Schietere en we weten ook dat Calle een halfzuster had die Griele heette en die gehuwd zou zijn met Eustaes Vanden Dorpe. Over dit laatste huwelijk hebben we onze twijfels en we vermoeden dat Griele dochter van Jan niet met Vanden Dorpe huwde, maar wél met Dierlay Bellanc.

Vanuit dit gezichtspunt wordt alles dan ook heel duidelijk.

Dierlay zou die vijf honderdlands dan van zijn schoonzuster Calle geërfd hebben, wat voor de hand ligt en logisch klinkt.

Naast dit "erfenisargument" hebben we nog een tweede aanwijzing :

- Dierlay en Griele De Schietere hebben een dochter Lijse Bellanc.
- Griele is de dochter van Jan De Schietere en Alijse X.
- Lijse Bellanc kreeg haar doopnaam van grootmoeder Alijse X.

Het was namelijk een overal voorkomend gebruik om de kleindochter naar de grootmoeder te noemen.

Als algemeen besluit stellen we dat een kleine vergissing is geslopen in de genealogieën de Schietere en Vanden Dorpe.

Eustaes Vanden Dorpe zal met een andere Griele De Schietere gehuwd zijn, maar niet met Griele, dochter van Jan en Alijse.

Het is onze stangenoot Dierlay Bellanc die met die bewuste Griele De Schietere in het huwelijksbootje stapte.

Het echtpaar Eustaes Vanden Dorpe en Griete of Griele De Schietere is wél een 14de eeuws voorouderpaar van allen die tot de Kanegemse tak van onze boom behoren. De grootmoeder van onze Kanegemse stamvader Jan Van Meerhaeghe was Willemijne Vande Woestijne, een kleindochter van de Walemse baljuw Franchoys Vande Woestijne en Margriete Vanden Dorpe. Margriete was de "achter-achter-achter-achterkleindochter" van Eustaes en Margriete De Schietere.

Ook mijn moeder Andrea Vanden Bulcke en mijn echtgenote Gerda Scherpereel hebben ditzelfde echtpaar als verre voorouders.

De Vanden Dorpes komen in hun kwartierstaat binnen via Joanna Vanden Dorpe (huwt Pieter Vande Wiele), een zuster van de voormelde Margriete Vanden Dorpe echtg. Franchoys Vande Woestijne. Mijn zoontjes hebben het echtpaar Eustaes Vanden Dorpe-Griete De Schietere minstens driemaal als voorouderpaar : eenmaal via mezelf en mijn vader, eenmaal via mijn moeder en eenmaal via mijn echtgenote!

De De Schieteres komen nogmaals in de kwartierstaat van mijn moeder binnengewandeld via Anna De Schietere (KW nr.903) die te Oostrozebeke geboren werd op 29 juli 1658 en er in 1684 huwde met Jan Minghels. In de bekende genealogie "de Schietere de Lophem" vinden we moeiteloos de tien generaties De Schietere-voorouders van Anna terug. Een lijn die vier eeuwen omspant en via Oostrozebeke over Sint-Baafs-Vijve en Waregem naar Wortegem loopt waar stamvader Goesin De Schietere leefde in de jaren 1200.

Vele stamboom- en kwartierstaatwegen leiden dus naar Wortegem en veel lezers zijn dus ook de verre afstammelingen van die 13de eeuwse stamvaders van de geslachten Vanden Dorpe en De Schietere. (Herman Meirhaeghe)

Bronnen : De familie Van (den) Dorpe, F. en A. Van Dorpe, 1980.p.9.
Histoire de la famille de Schietere, A. de Schietere de Lophem,
Tablettes des Flandres, rec.9, 1968.

.

Begin dit jaar kregen we bezoek van Lucien en Roland Van Meirhaeghe, beiden wonend in de Mieregoedstraat te Zevergem, beiden werkkollega's, doch, voor zover ze wisten, geen "dichte familie" van mekaar. Ze hadden allebei al een aantal gegevens over hun voorouders samengezocht en daarmee konden we ze onmiddellijk aan de juiste tak van onzen boom hangen, figuurlijk wel te verstaan. Roland blijkt tot de tak te behoren van Cyriel en Cynthia, Eddy en Etienne en Wannes Van Meirhaeghe uit Reet. Lucien tot de tak van Yvette Van Meirhaeghe en Dirk Simoens. Lucien en Roland zijn inderdaad geen "dichte familie", hoewel ze allebei tot de tak van Huise behoren. We moeten tot omstreeks het jaar 1600 teruggaan om hun gemeenschappelijke stamvader te vinden, met name Olivier Van Meirhaeghe. In ruil voor de gegevens die we hen schonken, beloofden ze ons de meer recente gegevens over hun familie te bezorgen, meer bepaald voor wat de 19de en 20ste eeuw betreft. Ondertussen zijn beiden aan het werk getogen en we wachten ongeduldig op de resultaten van hun zoekwerk. Lucien is blijkbaar zwaar besmet door het stamboomvirus, want uit onze telefonische kontakten blijkt dat hij als het ware zijn intrek genomen heeft op het gemeentehuis van Zingem waar de te raadplegen registers bewaard worden. Langs deze weg danken we hem ook voor het boekje dat hij ons uitleende over 'de familie Van Cauwenbeghe uit Nokere en Wannegem-Lede' en voor de opzoekingen in verband met Seraphinus Van Meirhaeghe, de Reetse stamvader, die ook van Zingem afkomstig was. We hopen Lucien en Roland eerstdaags terug te zien met de resultaten van hun speurwerk.

.

Begin mei kwamen Jacques en Jeannine Van Meirhaeghe-Paternoster op bezoek om ne keer een boom op te zetten over onzen boom. Van Lucien Van Meirhaeghe hadden ze reeds een aantal tips gekregen en er rest nog slechts één schakel te leggen om ook hen definitief thuis te wijzen. Van harte dank ook voor het schema dat Jacques ons bezorgde waarop de afstammelingen van zijn grootvader Henri Van Meirhaeghe-Vertriest genoteerd staan.

.

Half-mei belde Eric De Bruyne uit Gent aan met de vraag of we hem niet konden helpen om de stamlijn Van Meirhaeghe uit de kwartierstaat van zijn echtgenote verder door te trekken. Zij telde namelijk het echtpaar Petrus Van Meirhaeghe-Victoria Van Hulle (gehuwd te Anzegem in 1828) tussen haar voorouders. In één oogwenk konden we aan die stamreeks meer dan twee eeuwen Van Meirhaeghes toevoegen. Een lijn die van Anzegem naar bakermat Wortegem loopt. In ruil stuurde de Hr. De Bruyne ons een aantal fotocopieën van geboorte- en huwelijksakten uit de Anzegemse registers van de Burgerlijke stand betreffende onze naamgenoten. Dank.

.

Hoe mijn zoontje van negen over zijn stambomende vader denkt...

"Mijn naam is Balder Meirhaeghe en Meirhaeghe wil zeggen : een moeras met struikgewas op. Mijn naam is ontstaan in de jaren 900 te Wortegem en later zei men : die is van Meirhaeghe. De 'van' werd in Kanegem weggelaten. Waarom dat weet ik niet. De meermin is ons wapenschild en dat is ook de naam van ons familietijdschrift. Ik ben 100 procent zeker dat we van de apen afstammen want mijn papa zit altijd in de bomen. Hij is al een paar haartjes kwijt van de apen te luizen en iedere dag te werken aan onze stamboom. Mijn papa verzamelt ook wijn en niet in de kelder maar op de zolder! Raar hee, zo een vader. Maar wat een geluk dat hij nog veel verstand heeft net als een aapmens tussen al zijn dossiers. Moeke is soms weg zonder dat Herman, mijn papa, het weet." (8.4.1984)

.

Van mijn vriend Jean-Claude Van Thuyne uit Waregem kreeg ik onlangs een genealogische schets die de aanwezigen ontvingen op het familiefeest van de families Van Cauwenberghe, Orlent en De Caluwe, dat op 3 september 1983 plaatsvond. Op dit feest verzamelden de nakomelingen van het echtpaar Leo Van Cauwenberghe (geboren te Wannegem op het hof De Keete in 1805) en Sophie Ketele, die te Wannegem de hoeve 't Strop bewoonden.

Twee van hun kleinkinderen huwden met een Van Meirhaeghe :

1. Paul Van Cauwenberghe, zoon van Pieter en Julie Ceuterick, huwde Maria Van Meirhaeghe, geboren op 1.7.1889 en overleden op 5.3.1967. Paul Van Cauwenberghe was geneesheer te Kruishoutem.
2. Albert De Caluwe, zoon van Jan en Felicitas Van Cauwenberghe, huwde met Anna Van Meirhaeghe, geboren op 2.11.1890 en overleden op 13.3.1971. Albert De Caluwe was geneesheer-chirurg te Antwerpen.

Kan iemand ons de rouwzantjes van deze naamgenoten bezorgen?

.

Een gesprek tussen twee genealeugenaars :

- Zei de ene stambomer : ik, ik ben er in geslaagd om te bewijzen dat ik van Julius Caesar afstam !
- En ik, zei zijn kollega, ik heb ontdekt dat ik van Noach afstam!
- Dat is nog maar normaal, antwoordde de eerste, maar mijn stamvader overleefde de zondvloed in zijn éigen ark !

Dit was dus een grapje, hahaha. dank u.

.

Om tegemoet te komen aan de talrijke reaksies op onze annonce in 't vorig Meerminneke in verband met de oude jaargangen, hebben we die uitgeputte reeksen in een beperkte oplage herdrukt. Van iedere jaargang hebben we nu een tiental reeksen in voorraad. Wanneer deze voorraad is uitgeput zetten we onherroepelijk een punt (.) achter het verleden.

Jaargangen 1981, 1982 en 1983, telkens vier nummers per jaargang, zijn te bekomen na storting van 250 fr. per jaargang op rekening-nummer 737-4262090-50.

.

Dank aan Marc Meirhaeghe uit Astene die ons een cursus heraldiek of wapenkunde schonk. Een prima hulpmiddel bij ons stamboomwerk.

.

En Adam Gewon Seth

- Reinhard Tuyttens, geboren te Kortrijk op 15 december 1983.
zoon van Edwin Tuyttens en Hilde Lecoutere uit Kuurne.
achter-achterkleinzoon van Henri Tuyttens en Clementine Van Meerhaeghe.
- Fem Schelpe, geboren te Poperinge op 14 februari 1984.
dochter van Marck Schelpe en Greta Meirhaeghe uit Poperinge.
kleindochter van Arnold Meirhaeghe en Irene Debacker ex Ardooie.
De geboorte van Fem werd ons gemeld via een speciale editie van
het krantje "Het Blijde Nieuws", door vader en moeder geschreven
en gedrukt. Meteen het meest originele geboorteb bericht dat we
ooit onder ogen kregen. Een pluim voor krant en kindje.
- Felke De Baere, geboren te Ronse op 21 maart 1984.
dochter van Eric De Baere en Greta Meirhaeghe uit Oudenaarde.
kleindochter van Cyriel Meirhaeghe en Maria Claeys uit Astene.
- Stijn Lelièvre, geboren te Deinze op 24 maart 1984.
zoon van Louis Lelièvre en Martine Mervillie uit Soest-D.B.R.
kleinzoon van Georges Mervillie en Frieda Meirhaeghe uit Grammene.

in goede en kwade dagen

Rene De Schuyter en Martha Van Parijs, dochter van Jules en Zulma Meirhaeghe uit Kanegem, vierden op 13 april 1984 hun gouden bruiloftsfeest. Onze gelukswensen voor het gouden paar.

wij denken aan

- Frans Van Meerhaeghe, geboren te Oudenaarde op 20 september 1950 en overleden te Kluisbergen op 27 maart 1984.
zoon van Georges Van Meerhaeghe en Rachel Decrits.
Frans was onderwijzer te Ronse, secretaris van het Koninklijk Nationaal Toneelverbond Oost Vlaanderen, lid van de Nationale Raad van het Koninklijk Nationaal Toneelverbond, bestuurslid van de Liberale Jonge Wacht Kluisbergen, bestuurslid van de Kon. Toneelvereniging "De Scheldebroeders", medewerker bij "Het Laatste Nieuws", plaatselijk redacteur van "Plus AZ" en actief lid van talrijke plaatselijke verenigingen te Kluisbergen.
- Marie Eeckhoutte, weduwe van Evarist Van Meirhaeghe uit Zingem.
Geboren te Eke op 3 oktober 1902 en overleden te Oudenaarde op 12 april 1984.
- Désiré Deravet, echtgenoot van Merguerite Meirhaeghe uit Marigny-le-Chatel-Frankrijk.
Overleden .. mei 1984.

In 't volgend Meerminneke leest u onder meer :

- deel 4 - Pater Van Meerhaeghe, waarin de omstandigheden van zijn dood aan de hand van getuigenissen nader omschreven worden.
- beschouwingen over ons familiewapen, indien de officiële registratie een feit is.
- onze allereerste naamgenoten te Wortegem op het einde van de jaren 1200.
- sprokkels : stuur ons uw bijdrage, uw familienieuws.